
El 12 de juny és pentacostés. Ens hi preparem?

Dm, 31/05/2011 per Catalunya Religió

[Contemplació de l'Evangelí](#)

Com a preparació de la gran Festa de la Vinguda de l'Esperit Sant sobre la comunitat creient ens serviran les lectures del diumenge VI de Pasqua. M'agradaria reproduir aquí alguna cosa de les que van viure a Samaria amb la predicació de l'Apòstol Felip. Què va passar a Samaria? Que tota la ciutat s'ompli d'alegria. Per què? Perquè tots reberen l'Esperit Sant. En realitat, avui, en les nostres comunitats de fe, si rebem la bona notícia de Crist, passa el mateix. Hi ha menys endimoniats que fugen xisclant, però segueix el miracle de la vida que no para: apunta com un brot, creix com una espiga: ens enlluerna la vida, i -en ella- es manifesta el Crist. És el nou naixement: la vida de fe en Crist. Una vida nova.

L'Evangelí ho relata i ens ofereix un bell resum del que és la nostra vida de fe, pasqual, baptismal. Vivim en Déu: en l'Esperit, en Crist, en el Pare. Quin contrast amb els esdeveniments polítics, socials, esportius. La vida de fe és diferent de la nostra vida ordinària, però la nostra vida ordinària rep una llum plena de la vida de fe que Déu ens comunica. Quin contrast també amb els que anaven a Missa a "complir". Ben mudats i a sentir que eren bons complidors. Això ha canviat. O amb els qui començaven la casa de la fe per algun punt concret de la moral. No: hem de començar per viure en Déu i viure amb Déu, com en família, com a fills. Tenim confiança i amistat amb l'Esperit Sant, amb el Fill i amb el Pare. I això és el que mostra l'evangelí de [Joan 14, 15-21](#).

Tot comença amb l'amor que tenim a Crist. "Si m'estimeu, guardareu els meus manaments". Aquest amor és resposta a l'amor que Déu ens té, perquè Ell ens ha estimat primer. Aquest amor que tenim a Déu, és la punta de la fe viva que abasta, com diu Jesús, l'Esperit Sant, Defensor nostre, el mateix Crist i finalment l'oceà d'amor del Pare. Dono el text de l'evangelí sense comentaris. Vull fer com aquell director d'orquestra que deixa que canti la mateixa partitura:

L'Esperit. "I Jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor que es quedi amb vosaltres per sempre". "És l'Esperit de la VERITAT que el món no pot acollir, perquè no el coneix ni el veu". "Sou vosaltres que el coneixeu perquè està amb vosaltres i estarà dins de vosaltres".

El Crist. "No us deixaré pas orfes. Tornaré a vosaltres.

D'aquí poc el món no em veurà.

Però vosaltres sí que em veureu,

Perquè jo visc i vosaltres també viureu".

El Pare. "Aquell dia coneixereu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi. I jo en vosaltres".

El comentari és ben senzill: Jesucrist és U amb el Pare. Està amb el Pare, però nosaltres estem amb Crist i Ell en nosaltres. Ara hem fet el cim: la vida nova -el nou naixement- és la comunió amb Déu, que se'ns dona a conèixer en Jesús. I a Déu imitem si obrem com Jesús. Feliços si imitem Déu perquè no hi haurà pobres, exclama Gregori de Nazianz. Tot això és molt elemental i senzill, però és la vida de la fe, que ens fa viure la justícia de Jesús, el qui obre els nostres cors.

Encara l'evangeli repeteix el nucli de la vida nova: "Qui m'estima és el qui té els meus manaments, i els guarda. I al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i Jo també l'estimaré. I em manifestaré a ell." Jo desitjo la justícia pels pobres de la terra; desitjo la convivència de tots, en la qual, tots pensem que ho tenim tot en bé de tots. Però aquesta bona convivència té una arrel: Que Jesús ens manifesti la seva vida, perquè la podem imitar. D'aquesta manera "el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell". És la comunió amb Déu que corona la convivència entre els humans.